

पृथग्दृश्यताम्” भा० व० २८२ अ०। २ हविर्धानराजपुत्र-
भेदे, तत्कथा “हविर्धानाहविर्धानी विदूरासूत पट्ट-
सुतान् । वरुणपदङ्गयं शुक्लं कृष्णं सत्यजितं व्रतम्”
भाग० ५। १५ अ०। प्रियव्रतवर्गशेखरे राजभेदे तत्कथा यथा
“नक्तादतिपुलो गयो राजपिप्रवर उदारश्च वा अजा-
यत । साक्षाद्भगवतो विष्णोर्जगद्भिरक्षया गृहीतसत्त्वस्य
कला आत्मवत्त्वादिलक्षणेन महापुरुषतां प्राप्तः । स वै
स्वधर्मेण प्रजापालनपोषणप्रोणनोपलालनानुशासन-
लक्षणेनेज्जादिना च भगवति महापुरुषे परावरे
ब्रह्मणि सर्वात्मनापितपरमार्थलक्षणेन ब्रह्मविस्तरात्-
सेवयापादितभगवद्भक्तियोगेन चाभीष्टेषु परिभावि-
तशुद्धमतिस्वरतानात्मने आत्मनि स्वयमुपलभ्यमान
ब्रह्मात्मानुभवेऽपि निरभिमान एवावगमिन्नुपगत ।
तस्मै भां गाथां पाण्डवेय ! पुराविदं च पगायन्ति ।
गयं नृपं कः प्रतियाति कर्मभिर्यज्ञाभिमानो बहुवि-
र्धभोगोप्रा । समागतश्रीः सदसस्पतिः सतां सत्सेवकोऽन्यो
भगवत् कलासूते । यमभ्यषिञ्चन् परया सुदा सतीः (सत्यः)
बलाशेषो दत्तकन्याः सरिङ्गः । यस्य प्रजा नां दुदुहे
धराऽऽशिषो निराशिषो गुणवत्सङ्गुतोधाः । कन्दार्य-
कामस्य च यस्य कामान् दुदुहाराजहुरयोवलिं
नृपाः । प्रत्यक्षिता युधि धर्मेण विप्रा यदाशिषां घट-
मर्शं परेभ्यः । यस्याध्वरे भगवानध्वरात्मा सवोनि माद्य-
न्युत्सोमपीथे । अङ्गाविशुद्धाचलभक्तियोगसमर्पितेज्या-
फलमाजहार । यत्प्रोणनाङ्गिपि देवतिर्यङ्-
मनुष्यवीरुत्तृणभारिरेवृत्रात् । प्रीयेत सद्यः सह विश्व-
जीवः प्रीतः स्वयं प्रीतिसगाद्भयस्य । गद्याद्वायन्त्यां चित्त-
रयः सुमतिररिरोधन इति त्वयः पुत्रा वभूवुः” भा० ५। १५।
अमूर्तरयसः पुत्रे प्रधानधोद्भराजान्तर्गते ४ राजपिभेदे
तत्कथा ।

“गयश्चामूर्तरयसं स्रुतं सृजय ! शुशुभ । यो वै
वर्षशतं राजा कुतशिष्टाशनोऽभवत् । तस्मै ह्यग्निर्वरं
प्रादक्षत्तो वव्रे वरं गयः । तपसा ब्रह्मचर्येण व्रतेन
नियमेन च । शुक्लाञ्च प्रसादेन वेदानिष्कामि वेदि-
तम् । स्वधर्मेणाविर्हस्यान्यान् धनमिच्छामि चाग्रयम् ।
विप्रेषु ददत्तं च अङ्गा भयसु नित्यगः । अनन्यासु
सवर्णासु पुत्रजन्म च मे भवेत् । अन्नं मे ददतः अङ्गा
धर्मो मे रमतं मनः । अङ्गि चान्ते मे नित्यं धर्म-
कार्येषु पावकः । तथा भविष्यतीत्युक्त्वा तत्रैवान्तर-

धीवत । गयो ह्यवाप्य तत्सर्वं धर्मेणारीनजीजयत् ।
स दर्शयौर्ध्वासाभ्यां कालेजापययेत् च । चातुर्मास्येव
विविधैर्यज्ञैश्चावाप्रदक्षिणैः । अयजच्छ्रद्धया राजा परि-
संवत्सरान् शतम् । गवां शतसहस्राणि शतमश्वशतानि
च । शतं निष्कसहस्राणि गवाश्चाप्यशुतानि पट् ।
उत्थायोत्थाय संप्रादात् परिसंवत्सरान् शतम् । नक्षत्रेषु
च सर्वेषु ददन्नक्षत्रदक्षिणाः । ईजे च विविधैर्यज्ञै-
र्यथा सोमोऽङ्गिरास्तया । सौवर्णो पृथिवीं कृत्वा य
इमां मणिकर्कराम् । विप्रेभ्यः प्राददद्वाजा अश्वमेधे
महामखे । जाम्बुनदमया यूपाः सर्वे रत्नपरिच्छदाः ।
गयस्यासन् समृद्धास्तु सर्वभूतमनोहाराः सर्वकामसमृद्धाश्च
प्रादात्तांश्च गयस्तथा । ब्राह्मणेभ्यः प्रक्षष्टेभ्यः सर्वभूतेभ्य
श्च च । सप्तसुहृन्दीपनदीनदवनेषु च । नगरेषु च
राष्ट्रेषु दिवि व्योम्नि च येष्वसन् । भूतयामाञ्च
विविधाः संश्रप्ता यज्ञसम्पदा । गयस्य सदृशो यज्ञो
नास्त्यन्व इति तेऽब्रुवन् । पङ्क्तिं शयोजनायामा-
लिंशद्योजनमायता । पश्चात् पुरश्चतविंशद्दीप्तासी-
द्विरणमयी । गयस्य यजमानस्य सुक्तावज्जमणिकृता ।
प्रादात् स ब्राह्मणेभ्योऽथ वासांश्चाभरणानि च । यथोक्ता
दक्षिणाद्यान्या विप्रेभ्यो भूरिदक्षिणाः । यत्न भोजन-
शितस्य पर्वताः पञ्चविंशतिः । कुल्याः सुजतवाहिन्यो
रसानामभवंस्तदा । वस्त्राभरणगन्धानां राशयश्च
पृथग्विधाः । यस्य प्रभायाञ्च गयस्त्रिषु लोकेषु विद्युतः ।
वटस्यान्वयकरणः पुण्यं ब्रह्मसरश्च तत् । स
चेन्ममार सृजय चतुर्भद्रतरुवया । पुत्रात् पुण्यतर-
स्तुभ्यं मा पुत्रमनुत्पद्यथाः” भा० ङो० ६६ अ० । ५ धने
६ अथपत्ये ६ गृहे च निषण्णः । “इन्द्रो वसुभिः परि-
पात नो गयम्” ऋ० १०। ६६। १। “गयं गृहनामैतत् ।
प्राप्स्यं गीयते शङ्कतेऽत्येति या गयं गृहम्” भा० ।
“अरक्षद्वाशुमे गयम्” ऋ० १। ७४। २। “गयं धनम्”
भा० । “परि पाङ्क्तिं नो गयम्” ऋ० ६। ७। १।
“गयं गृहं धनं वा” भा०। दक्षन्तरीक्षे च । “गयम-
स्माकं शमे वनवत्स्वावसुः” ऋ० १। ७४। ७। “गयं
गृहमन्तरिक्षं वा” भा० । एतद्गृहमेति प्राणिनि च ।
“या नो गयमाविवेश” ऋ० ६। ७४। २। “गयं गृहं
गवं प्राणिजातम्” भा०। १० स्वस्थाने । “हित्यो गयमारे
व्यय आगात्” ऋ० १०। ६६। १। “गयं स्वस्थानम्” भा० ।
११ प्राणेषु वक्त०, “सा ह्येषा गयंस्तत्र प्राणा वै गयस्तत्-